

Wtorek, 26 września 2006 r.

ZAŁĄCZNIK X

POMIARY PREKURSORÓW OZONU

A. CELE

Głównym celem takich pomiarów jest analiza tendencji stężeń prekursorów ozonu, sprawdzenie skuteczności strategii dotyczącej ograniczenia emisji, kontrola spójności wykazu emisji oraz pomoc w przypisaniu źródeł emisji do zaobserwowanych stężeń zanieczyszczenia.

Celem dodatkowym jest wspieranie zrozumienia procesów tworzenia się ozonu i rozpraszania prekursorów, jak również zastosowanie modeli fotochemicznych.

B. SUBSTANCJE

Pomiary stężeń prekursorów ozonu muszą obejmować przynajmniej tlenki azotu (NO i NO₂), i odpowiednie lotne związki organiczne (LZO):

	1-buten	izopren	etylobenzen
etan	trans-2-buten	n-heksan	m+p-ksylen
etylen	cis-2-buten	i-heksan	o-ksylen
acetylen	1,3-butadien	n-heptan	1,2,4-trójmetylobenzen
propane	n-pentan	n-oktan	1,2,3-trójmetylobenzen
propen	i-pentan	i-oktan	1,3,5-trójmetylobenzen
n-butan	1-penten	benzen	formaldehyd
i-butan	2-penten	toluen	węglowodory niemetanowe

C. ROZMIESZCZENIE

Pomiarów, w szczególności na obszarach miejskich i podmiejskich, należy dokonywać w dowolnej stacji monitorującej ustanowionej zgodnie z wymogami niniejszej dyrektywy i uznanej za odpowiednią w odniesieniu do celów prowadzenia pomiarów określonych w sekcji A.